

- ценный, до кога ще бѣдѣ съ васъ, и ще вы
42 търпѣхъ? Доведи *ли* сына си тука. И той още
като идѣше, трѣшнѣ го бѣсѣ-тъ, и го покѣса;
а Иисусъ запрѣти духу нечистому, и исцѣли
43 момче-то, и даде го на бащѣ му. И удивявахъ
ся всички на величіе-то Божіе. И когато ся
всички чудѣхъ на всяко това що правѣше И-
44 сусъ, той рече на ученицы-тъ си: Вложѣте вы
въ уши-тъ си тѣзи словеса; защото Сынъ чело-
вѣческій ще бѣде прѣдаденъ въ чело-
вѣческій рѣцѣ. Но тѣ не разумѣвахъ тѣзи рѣчѣ, и по-
крыта бѣ отъ тѣхъ, за да ѣхъ не разберѣтъ; и
46 бѣхъ ся да го попытаемъ за тѣзи рѣчѣ. И влѣзе
въ тѣхъ *помысль* такъвъ: Кой ли отъ тѣхъ ще
47 е по голѣмъ. А Иисусъ като видѣ *помысль-тъ*
на сѣрдце-то имъ, зѣ *едно* дѣте, и постави го
48 при себе си; И рече имъ: Който приѣме това
дѣте въ мое-то име, мене приѣма; и който приѣ-
ме мене, приѣма того който мя е проводилъ; за-
щото който е най малѣкъ между всинцы вы,
той ще е голѣмъ.
- 49 А Іоаннѣ отговори и рече: Наставниче, ви-
дѣхъмы нѣкого си който изгоняваше бѣсове съ
твое име, и понеже не слѣдува съ насъ възбра-
50 нѣхъ му. И рече му Иисусъ: Недѣйте му въз-
бранява; защото който не е противу насъ, от-
каждѣ насъ е.
- 51 И когато ся испѣлнихъ дни-тъ да ся възнесе,
той утвърди лице-то си да пѣтува къмъ Іеруса-
52 лимъ. И отпрати прѣдъ себе си вѣстители, кои-
то отидохъ и влѣзохъ въ село Самаряно да
53 му приготвятъ *мѣсто*. Но *тамъ* го не прѣяхъ,
защото лице-то му бѣ на пѣтуваніе къмъ Іеру-
54 салимъ. И като видѣхъ *това* ученицы-тъ му Іа-
ковъ и Іоаннѣ, рекохъ: Господи, искашъ ли да
речемъ да слѣзе огнь отъ небе-то, и да гы ис-
55 трѣби, както стори и Ілїя? А той ся обърнѣ,